

Herken jij wreedheid tegen dieren op het internet?

Het internet brengt veel moois voort. Zo helpt het bij het vinden van nieuwe baasjes voor dieren die dat nodig hebben. Voor de baasjes van honden uit Goa is er een speciale online groep waar men vragen kan stellen, steun kan zoeken of simpelweg mooie foto's en filmpjes kan delen.

Helaas is het internet ook een plek waar heel akelige zaken plaatsvinden, waaronder wreedheid tegen dieren. Dakloze dieren, net als dakloze kinderen, zijn gemakkelijke slachtoffers, want zij hebben geen eigenaren die verdwijning of mutilatie melden. Daardoor worden juist zij vaak gebruikt voor schadelijke online content.

Het herkennen van online wreedheid tegen dieren is helaas lang niet zo eenvoudig als je zou denken. Dierenwreedheid online kan min of meer verdeeld worden over drie categorieën, met daarbinnen twee subcategorieën, namelijk fysieke en geestelijke wreedheid. Veel mensen herkennen de eerste twee hoofdcategorieën niet, en daarbinnen herkent men geestelijke wreedheid vaak niet als dierenmishandeling.

In dit artikel worden bewust geen expliciete, grafische voorbeelden gegeven. Het doel is juist te laten zien welke vormen van online dierenmishandeling mensen vaak niet herkennen. Maar het is belangrijk om te beseffen dat er online ook uiterst brute wreedheden circuleren, waaronder martelingen, het afhakken van ledematen en andere ernstige vormen van geweld, vaak uitgevoerd op straatdieren.

1. De eerste categorie zijn nep-rescues, meestal door nepstichtingen maar helaas ook wel door echt bestaande stichtingen. Rescues waarbij een dier in een precare situatie wordt geplaatst om vervolgens 'gered' te worden. Voorbeelden zijn: puppy's die bij een wurgslang neergezet worden, katjes die 'bijna' in een vloed van water vallen om net op het laatste nippertje uit het water te worden gevist, maar ook een hond die rondjes moet zwemmen in een put voordat die eruit gehaald wordt.

Je kunt ervan uitgaan dat hoe meer er gefilmd wordt, hoe langer het duurt voordat het dier geholpen wordt, en hoe meer de nadruk ligt op de 'heldenrol' van de mens, hoe groter de kans dat er iets niet deugt. Vooral als er vervolgens om donaties wordt gevraagd. Op het internet zijn er een groot aantal van dit soort 'nep-rescues' die duidelijk plaatsvinden in India met Indiase straatdieren.

2. De tweede vorm online wreedheid zijn dieren die onwaarschijnlijke relaties hebben of onnatuurlijk, meestal mensachtig gedrag vertonen, wat sommigen als grappig zien. In deze categorie vallen ook hechte relaties die eigenaren hebben met ongebruikelijke dieren of vreemde relaties tussen mensen en dieren, zoals een kat die iedere dag zou douchen met de eigenaar en een voorkeur voor bepaalde badproducten zou hebben.
3. De derde categorie zijn wreedheden waarbij dieren daadwerkelijk gemutileerd worden. Normale mensen herkennen dit meestal wel als het om fysieke mutilatie gaat, maar lang niet altijd. Een rat die aan de staart van een kat wordt gebonden waardoor er een 'jacht' ontstaat met onverbiddelijke afloop, wordt nogal eens gezien als het vertonen van natuurlijk gedrag.

Nog minder herkenbaar is geestelijke mishandeling, zoals filmpjes waarin honden alleen in een bepaalde volgorde mogen eten, of erger. Er zijn ook erg veel filmpjes van mensen met maskers die dieren bang maken, maar dit wordt zelden erkend als dierenmishandeling.

Veel van de wreedheden in deze categorieën worden op bestelling uitgevoerd. Dus mensen betalen andere mensen om bepaalde handelingen bij dieren uit te voeren. De 'uitvoerders' wonen vaak in landen met veel straatdieren en wilde dieren. Makaakapen zijn de meest misbruikte dieren op het internet, gevolgd door katten en honden. Hieronder valt ook veel seksueel misbruik.

Wat kun je doen als je wreedheden tegen dieren tegenkomt tijdens het surfen? Het is belangrijk te realiseren dat de algoritmes van de sociale mediakanalen werken op het principe dat hoe meer interactie er is met een

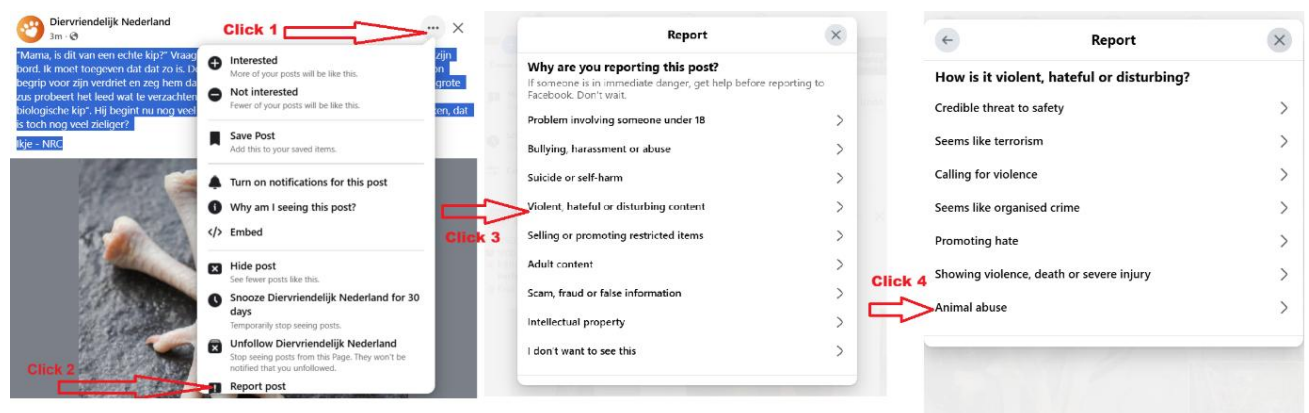
post, hoe meer die post zichtbaar wordt en dus beloond wordt. Elke klik, reactie of share — zelfs een boze! — zorgt ervoor dat het filmpje vaker wordt getoond. Het maakt het algoritme niet uit of de interactie negatief of positief is, zolang er maar interactie is. Reageer daarom nooit op wrede content. Niet liken, niet delen, niet reageren.

VOLG 5 STAPPEN OM ONLINE WREEDHEID TO STOPPEN

Ook niet met autoriteiten. In plaats van delen: maak een screenshot, kopieer de link en stuur die door, maar deel het materiaal niet, want dat is interactie en dus precies wat de makers van dit soort materiaal willen, want zo verdienen ze geld.

Wat kun je wél doen? Helaas niet veel, maar wel iets. Bij de sociale mediakanalen kun je posts rapporteren als dierenwreedheid. Het is niet altijd even duidelijk hoe, maar de meeste kanalen volgen een dergelijk pad als in het onderstaande plaatje.

Van de grote socialmediakanalen vertoont Facebook veruit de meeste dierenwreedheid, en doet er het minst aan. Het zal sommigen verbazen, maar het Chinese TikTok is het meest responsief en werkt als eerste platform samen met SMACC om richtlijnen en veiligheidsnormen te ontwikkelen.

SMACC is de eerste mondiale organisatie die specifiek online dierenwreedheid probeert te bestrijden (zie: <https://www.endcrueltyonline.com>). Op hun website vind je uitgebreide adviezen, rapporten en voorlichtingsmateriaal. Omdat kinderen vaak een belangrijke doelgroep zijn, vooral voor categorie 1 en 2, is voorlichting aan hen extra belangrijk. Er is dan ook speciaal lesmateriaal beschikbaar voor scholen dat gebruikt kan worden voor spreekbeurten om zowel andere kinderen, leraren als ouders te informeren.

Elke klik en elke share die we niet geven aan wrede content, en elke melding die we wél doen, draagt bij om partijen zoals Facebook meer verantwoordelijkheid te laten nemen en de bescherming van dieren, vooral kwetsbare straatdieren, te verbeteren.